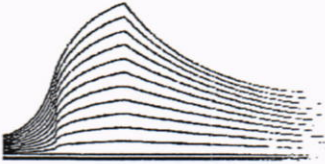

Kopie

art. Auteurswet 1886

Vrij van griffierecht art. 280,2° W.Reg.

46663

Repertoriumnummer 2014 / 6.139
Datum van uitspraak 17 maart 2014
Rolnummer 2013/AR/1872

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

**Auteursrechten
(stakingsvordering)**

Hof van beroep Gent

Arrest

zevende kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op 19 MAART 2014
Niet te registreren Anja WILLEMS Adviseur a.i.

COVER 01-00000003301-0001-0012-01-01-1

2013/AR/1872 - In de zaak van:

IBENS EN BATAILLE B.V.B.A., met maatschappelijke zetel te 2600 BERCHEM (ANTWERPEN), Prins Albertlei 24, ingeschreven met KBO-nummer 0455.191.801,

appellante, hebbende als raadsman mr. VAN DEN BRANDE Bart, advocaat te 1930 ZAVENTEM, Excelsiorlaan 13, (ref. 2012480/BVB/WDV)

tegen:

1. V
- 13) [REDACTED]
13) ingeschreven met KBO-nummer 0410373103,
2. [REDACTED]
3. [REDACTED]

geïntimeerden, hebbende als raadsman mr. VERSCHULDEN Jean-Marie, advocaat te 8630 VEURNE, Astridlaan 2A, (ref. 18.251)

wijst het hof het volgend arrest:

I Bestreden beslissing – Rechtspleging in hoger beroep

1.
Het hoger beroep is ingesteld bij verzoekschrift van 4 juli 2013 tegen het vonnis van 13 maart 2013 van de Voorzitter van de rechtbank van koophandel te Gent, die zitting nam zoals in kort geding.

Het is tijdig en regelmatig naar de vorm. Een akte van betekening wordt niet voorgelegd. Evenmin wordt er voorgehouden dat er een betekening werd verricht.

2.
Het Hof heeft artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken in acht genomen.

De procedure gebeurde op tegenspraak. Partijen zijn gehoord op de openbare terechtzitting van 3 maart 2014. Het hof nam kennis van de overtuigings- en procedurestukken.

II Situering van de betwisting

3.
De bvba Ibens en Bataillie is actief in de wereld van interieurinrichting en design. Op 25 mei 2000 sloot de nv Claire Bataillie en Paul Ivens Design, geen partij in het geding, een overeenkomst met de bvba Lobius met als voorwerp de volledige inrichting van het restaurant 'Radis Noir'.

De verdere samenvatting van de feiten van de eerste rechter, die het Hof bijtreedt, luidt als volgt. Waar geschreven staat "de eiseres" dient gelezen te worden "de bvba Ibens en Bataillie". De "eerste verweerster" is de

"De lamparmaturen voor de tafeltjes werden gemaakt en geleverd door de eerste verweerster, die deze rechtstreeks aan Lobius factureerde op 28 februari 2005.

Bij aangetekende brief van 5 juni 2012 stelde de eiseres BVBA Tekna in gebreke wegens het commercialiseren onder de naam "Butterfield" van het ontwerp voor de lampen dat zij voor "Radis Noir" zou hebben ontwikkeld.

Op 8 juni 2012 betwistte Tekna de aantijging van namaak en verklaarde dat het model was ontwikkeld door de eerste verweerster.

Bij aangetekende brief van 15 juni 2012 vroeg de eiseres de eerste verweerster daarop om uitleg.

Bij aangetekende brief van 29 augustus 2012 stelde de eiseres de eerste verweerster in gebreke om de commercialisering van de lamp te stoppen. Zij schreef verder:

"Zoals onze cliënte u reeds op 15 juni II. liet weten, gaat het om een overduidelijke kopie van een lamp die zij exclusief voor het restaurant Radis Noir in Antwerpen hebben ontworpen.

De lamp werd vervolgens in opdracht van onze cliënten door uw firma vervaardigd, waarna u blijkbaar het ontwerp aan de BVBA Tekna heeft doorverkocht als - ten onrechte- origineel en door u ontworpen.

Het gaat hier om een schaamteloze diefstal van het werk en de creatie van onze cliënten."

Bij beschikking van 5 oktober 2012 van de voorzitter van deze rechtbank werd de heer Luk Golvers aangesteld als gerechtsdeskundige tenelnde tot een beschrijvend beslag over te gaan bij Tekna.

Op 13 november 2012 betwistten de verweerders de aantijgingen van de eiseres.

Op 7 december 2012 ging de eiseres over tot dagvaarding."

4.

De eerste rechter wees de vordering als ongegrond af, bij gebrek aan bewijs van het vaderschap.

III Grieven – Voorwerp van het hoger beroep

5.

Voor een uitgebreide uiteenzetting van de grieven van de bvba Ibens en Bataillie verwijst het Hof naar haar verzoekschrift in hoger beroep.

Samengevat oordeelt de bvba Ibens en Bataillie dat de eerste rechter ten onrechte oordeelde dat er onvoldoende elementen aanwezig waren om te kunnen besluiten dat de zaakvoerders van appellante de ontwerpers waren van de betwiste lamparmatuur. Zij vindt het vonnis wel zéér kort gemotiveerd. Zij meent nog dat de eerste rechter te weinig rekening hield met de praktijk in de betrokken bedrijfstak. Zij vraagt zich af waarom de eerste rechter aan geïntimeerden geen bewijzen gevraagd heeft van hun bewering dat zij de lamp ontwierpen. De eerste rechter liet in het midden wie de werkelijke ontwerpers zijn van de lamp, terwijl de lamp toch niet zomaar, in het ijle ontworpen werd. Minstens had de eerste rechter moeten vaststellen dat er co-auteurschap was tussen appellante en geïntimeerden.

De bvba Ibens en Bataillie vordert het volgende:

“

Het incidenteel hoger beroep van geïntimeerden ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren,

Het hoger beroep van appellante ontvankelijk en gegrond te verklaren,

Dienvolgens het vonnis te vernietigen en doende wat de eerste rechter behoorde te doen.

De vordering van appellante ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Vervolgens;

- *voor recht te zeggen dat eerste geïntimeerde, hierin geholpen door tweede en derde geïntimeerde, door de reproductie, verdeling en mededeling aan het publiek van namaken (die o.a. benoemd worden als de Butterfield Table Lamp en Butterfield Floor Lamp modellen) van het ter bescherming ingeroepen lampmodel, inbreuken hebben gepleegd op de auteursrechten van appellante op dit model;*
- *Aan geïntimeerden de staking en het gestaakt houden van de reproductie, verdeling en mededeling aan het publiek van de namaken (die o.a. benoemd worden als de Butterfield Table Lamp en Butterfield Floor Lamp modellen) van het ter bescherming ingeroepen lampmodel te bevelen onder verbeurte van een dwangsom ten berage van € 2.500,00 solidair, in solidum en de ene bij gebreke aan de andere tussen geïntimeerden, aan appellante per eenmalige daad van reproductie dan wel per eenmalige daad van verdeling van of publiciteit voor één aangevochten model dan wel per dag of gedeelte van een dag tijdens dewelke zij één van de aangevochten modellen meedelen aan het publiek in strijd met het verbod;*
- *De publicatie te bevelen op de thuispagina van eerste geïntimeerde van het arrest, voorafgegaan door de volgende tekst (in het Nederlands, Frans en Engels) gedurende een maand binnen acht dagen vanaf de betekening van de beschikking, onder verbeurte van een dwangsom van € 500,00 per dag vertraging:*

"Tot op heden boden wij de BUTTERFIELD TABLE LAMP en BUTTERFIELD FLOOR LAMP modellen te koop aan. Het Hof van Beroep te Gent heeft recent in het arrest in bijlage geoordeeld dat wij met de productie en verkoop van deze BUTTERFIELD TABLE LAMP en BUTTERFIELD FLOOR LAMP modellen zonder daarvoor voorafgaandelijk de toestemming te hebben bekomen van de rechthebbenden een inbreuk maken op de auteursrechten van de B.V.B.A. IBENS EN BATAILLE, die de vermogensrechten heeft op de voorontwerpen en lamparmatuur ontworpen door de heer Paul Ibens en mevrouw Claire Bataille. De rechtbank legt ons het verbod op om dit inbreukmakend product nog verder te commercialiseren."

- De publicatie te bevelen van het vonnis op kosten van geïntimeerden in twee tijdschriften naar keuze van appellante en de betaling ervan op eenvoudig vertoon door appellante van de betreffende offertes van de betrokken dagbladuitgevers.
- De betaling uit te spreken door geïntimeerden van de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding en dagvaardingskosten.

Minstens ondergeschikt:

- Geïntimeerden te bevelen concrete bewijzen van hun creatieve inbreng bij het ontwerpen van de lamparmatuur over te maken;
- Desgevallend vast te stellen dat appellante co-titularis is van de auteursrechten op het lamparmatuur in kwestie en de stakingsvordering zoals hierboven geformuleerd toe te wijzen vermits appellante als coauteur aan geïntimeerden niet de noodzakelijke toestemming had gegeven tot commercialisering van het ontwerp."

6.

De geïntimeerde partijen stellen incidenteel hoger beroep in in hun conclusie.

Zij vorderen het hoger beroep af te wijzen als ongegrond, het incidenteel hoger beroep toelaatbaar en gegrond te verklaren en elke vordering tegen hen ontoelaatbaar, minstens ongegrond te verklaren.

IV De gronden van de beslissing en het antwoord op de middelen van de partijen

De toelaatbaarheid van de oorspronkelijke vordering

7.

De drie geïntimeerden werpen op dat de oorspronkelijke vordering niet toelaatbaar was bij gebrek aan belang en hoedanigheid in hoofde van de bvba Ibens en Bataillie.

De belangvereiste van artikel 17 Ger. Wb. is de mogelijkheid om een voordeel te halen uit het eventueel gegrondheidsoordeel dat de rechter zal maken (zie o.a. Cass., 26 februari 2004, www.cass.be en R.W., 2006-2007, 133; Van Reepingen, *Verslag over de gerechtelijke hervorming*, Brussel 1964, 41: het bestaat uit 'ieder stoffelijk of zedelijk voordeel – effectief, maar niet theoretisch – dat de eiser kan trekken uit de vordering die hij instelt op het ogenblik dat hij ze aanhangig maakt ...'; M.E. Storme, *Procesrechtelijke knelpunten bij de geldend making van rechten uit*

aansprakelijkheid voor de burgerlijke rechter, in het bijzonder belang, hoedanigheid en rechtspleging, in: postuniversitaire cyclus Delva 1992-1993, 204, nr. 14: '... dat voor de toelaatbaarheid van een vordering uitsluitend het procesrechtelijk belang relevant is en niet het materieelrechtelijk belang, zijnde het belang dat de partij heeft bij de vast te leggen situatie zelf, bij het voorwerp of de uitvoering van de veroordeling of verklaring van recht.')

Het procesrechtelijk belang is ieder voordeel, hetzij materieel, hetzij moreel dat de eiser door middel van zijn vordering in rechte daadwerkelijk en niet op theoretische wijze kan worden verkregen (Cass., 5 maart 1982, *J.T.*, 1983, 309; zie ook BEERNAERT, S., "Het belang als ontvankelijkheidsvereiste bij de gewone rechter, de Raad van State en het Arbitragehof", *P. & B.*, 2000, 157-158 en 164, met referenties).

De wet geeft geen definitie van het begrip hoedanigheid. De rechtsleer blijkt verdeeld te zijn aangaande de definitie die aan dat begrip moet worden gegeven (zie VAN LERSBERGHE, P., "Artikel 17" in: X., *Gerechtelijk wetboek. Artikelsgewijze commentaar*, met referenties. De hoedanigheid wordt soms omschreven als de bevoegdheid krachtens dewelke een persoon een rechtsvordering kan instellen. Anderen omschrijven de hoedanigheid als de rechtstitel krachtens dewelke een persoon, eiser of verweerder, in rechte optreedt, d.w.z. als de rechtsband die bestaat tussen deze persoon, als actief of passief subject van de vordering, en het voorwerp van de eis, het subjectief recht dat hij aanvoert. Een werkbare definitie van de hoedanigheid is de procesrechtelijke variant van de beschikkingsbevoegdheid over het aangevoerde recht. (M.E. STORME, "Procesrechtelijke knelpunten bij de geldend making van rechten uit aansprakelijkheid voor de burgerlijke rechter, in het bijzonder belang, hoedanigheid en rechtsopvolging", in: *Recht halen uit aansprakelijkheid*, ed. M. STORME, Gent, Mys & Breesch, 1993, 198.)

In zover zij voorhoudt titularis te zijn van een subjectief recht, heeft de eisende partij hoedanigheid om de vordering in te stellen, ook al wordt dit recht betwist, nu het onderzoek naar het bestaan of de draagwijdte van het subjectief recht dat wordt ingeroepen, niet de toelaatbaarheid of ontvankelijkheid, maar de gegrondheid van de vordering betreft (vgl. Cass. 2 april 2004, *Eur. Vervoerr.* 2004, 417; vgl. Cass., 26 februari 2004, *R.W.*, 2006-2007, 133).

8.

De *bvba* Ibens en Bataillie beroept zich op een auteursrecht op twee types lamparmaturen.

Zij poogt haar belang en hoedanigheid en de gegrondheid van haar vordering te bewijzen aan de hand van onder meer de volgende stukken.

A. De overeenkomst tot inrichting van restaurant "Le Radis Noir" van 25 mei 2004 is aangegaan tussen de *bvba* Lobius en de *nv* Claire Bataille & Paul Ibens Design (stuk 1 van het dossier van appellante). De overeenkomst is ondertekend door *mevrouw* Bataillie en de *heer* Ibens, met als enige referentie "de interieurontwerpers".

Het grondplan waarop appellante zich beroept om haar vordering te ondersteunen (stuk 3 van haar dossier), is gemaakt op papier van en afgestempeld door de *nv* Claire Bataille & Paul Ibens Design. Twee andere schetsen zijn respectievelijk op naam van Claire Bataillie & Paul Ibens Design nv en van Claire Bataillie en Paul Ibens, al kan niet steeds uitgemaakt worden wanneer sommige stempels zijn aangebracht.

Op de verschillende plans is in kleine letters gedrukt dat zij eigendom zijn van Claire Bataillie en Paul Ibens. Uit de stukken met tekeningen kan geen intellectueel eigendomsrecht op een tafel- en / of vloerlamp in hoofde van de bvba Ibens en Bataillie afgeleid worden.

Voor zoveel als nodig is op deze stukken het adres "Vekestraat 13 bus 14 2000 Antwerpen. Dit is niet hetzelfde adres als dat van de bvba Ibens en Bataillie, dat op het ogenblik van de dagvaarding Prins Albertlei 24 te 2600 Berchem was.

De verklaring van de eigenaars en uitbaters van het restaurant Radis Noir (stuk 7 van het dossier van appellante), op grond waarvan appellante haar recht wil bewijzen, heeft het over de *nv* Claire Bataillie en Paul Ibens Design.

Uit stuk 34 van het dossier van appellante, de notariële akte van 5 juli 2001 met de statutenwijziging van de bvba Ibens en Bataillie, blijkt dat de bvba al bestond op het ogenblik waarop de *nv* Claire Bataillie en Paul Ibens Design de overeenkomst met de bvba Lobius aanging en het grondplan voor het restaurant tekende.

B. Geen enkel stuk van het dossier van appellante laat toe te besluiten dat de beweerde rechten van de *nv* aan bvba zouden zijn overgedragen.

De overeenkomst van 9 januari 2012 tot overdracht van aandelen van de *nv* Claire Bataillie & Paul Ibens Design (stuk 35 van het dossier van appellante) is niet dienstig. Er kunnen om twee redenen geen beweerde rechten uit afgeleid worden. Bepaalde eigendomsrechten zijn voorbehouden aan de verkopende aandeelhouders in persoon, mevrouw Bataillie en de heer Ibens, en niet aan de bvba Ibens en Bataillie. Artikel 5.7.2 heeft het over de intellectuele eigendomsrechten uit het verleden die aan "les cédants" (de overdragers) blijven toebehoren. De rechten met betrekking tot lopende projecten komen aan de verkochte *nv* toe en dus ook niet aan de bvba.

C. Het vermoeden van vaderschap berust bij de ontwerper in persoon (artikel 6, lid 1 van de Wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten - hierna Auteurswet). Het dossier bevat geen enkel element, ook geen geschreven verklaring van de heer Ibens en of mevrouw Bataillie, dat zij de beweerde auteursrechten met betrekking de lamp of lampen overgedragen hebben aan de bvba. Het is niet omdat de heer Ibens en mevrouw Bataillie wel 100% aandeelhouder zijn van de bvba en geen partij zijn in het geding dat daaruit zonder meer moet afgeleid worden dat zij hun rechten hebben overgedragen aan de bvba. In de mate het mondeling zou gebeurd zijn, zoals appellante beweert, en artikel 3, §1, lid 2 van de Auteurswet enkel door de scheppende auteur zou kunnen ingeroepen worden, dan dient het bewijs van de overdracht toch geleverd te worden in geval daarover betwisting is, zoals hier het geval is.

Dat de bvba naar haar eigen zeggen (p. 20 van haar syntheseconclusie in hoger beroep) nooit interieurprojecten deed en doet en dat de ontwerpen van mevrouw Bataillie en de heer Ibens via de bvba in productie gebracht worden, versterkt enkel de vaststelling dat de bvba niet over de beweerde intellectuele eigendomsrechten beschikt.

Geen enkel stuk van het dossier van appellante laat toe te besluiten dat de bvba eigen (al dan niet betwiste) rechten zou hebben op de tafel- en vloerlampen die hier ter discussie staan.

De bvba Ibens en Bataillie biedt in haar syntheseconclusie aan met getuigen te bewijzen dat mevrouw Bataillie en de heer Ibens hun beweerdre rechten hebben overgedragen aan haar (p. 21 ervan). Mevrouw Bataillie en de heer Ibens zouden bereid zijn mondeling voor het Hof te bevestigen dat zij hun beweerdre rechten overgedragen hebben. Waarom het dossier van appellante geen schriftelijke verklaring van deze personen bevat, is niet duidelijk. Om proces-economische redenen en gelet op wat volgt, heropent het Hof de debatten niet om een getuigenverhoor te bevelen.

Het auteursrecht op de lamparmaturen

9.

Hoewel de geïntimeerden in hun syntheseconclusie in hoger beroep in de voorwaardelijke wijze schrijven over de vraag of de tafellamp wel auteursrechtelijke bescherming toekomt (randnummer 20 ervan), gaan zij niet verder in op dit onderdeel. De appellante stelt zonder meer dat de tafellamp auteursrechtelijke bescherming verdient. Geen der partijen lijkt derhalve echt te betwisten dat de lamparmaturen in aanmerking kunnen komen voor auteursrechten. Dit punt lijkt van betwisting uitgesloten door de partijen. Het Hof mag dit dan ook niet ambtshalve opwerpen.

De betwisting met betrekking tot het vaderschap ligt wel duidelijk voor: wie ontwierp de lampen (en aan wie werden de vaderschapsrechten eventueel overgedragen) en aan wie komt op grond daarvan de auteursrechten toe?

De vaderschapsrechten op de lamparmaturen

10.

De bewijslast van het vaderschap rust op de bvba Ibens en Bataillie, aangezien zij vorderen (artikel 870 Ger. Wb.).

11.

De bvba Ibens en Bataillie brengt de volgende elementen bij als bewijs dat de heer Ibens en mevrouw Bataillie auteur zouden zijn van de lampen die aan de Radis Noir verkocht werden en naderhand zouden zijn nagemaakt.

A. In eerste instantie legt de bvba Ibens en Bataillie een kopie van een schets voor die de nv Claire Bataillie en Paul Ibens Design aan de bvba Vermeire Jan en Wim zou hebben overgemaakt (stuk 2; stuk 5 is een uitvergroting).

De gekopieerde schets is in de eerste plaats niet gedateerd. Gelet op de betwisting die gerezen is, staat dus niet vast wanneer ze gemaakt werd. De bvba Ibens en Bataillie toont ook niet aan wanneer de schets zou overgemaakt zijn.

Op de niet gedateerde gekopieerde schets komt gedeeltelijk de stempel van de nv Claire Bataillie en Paul Ibens Design voor. Er kan niet uitgemaakt worden wanneer de stempel is aangebracht en of die al dan niet op het origineel van de tekening voorkwam. Het vermoeden van artikel 6, alinea 2 van de Auteurswet geldt alleen al om die reden niet.

Deze schets zou voldoende gedetailleerd zijn om te gelden als ontwerp, dat enkel uitgevoerd werd door de [redacted]. Zij is evenwel niet bijzonder gedetailleerd. De maker van de lamparmatuur beschikt met deze schets nog steeds over een aantal wat keuzemogelijkheden die uitdrukking kunnen geven aan zijn of haar creatieve geest.

Het zijaanzicht van de tafel met het bevestigingssysteem is in hetzelfde vlak getekend als het bovenaanzicht van de lamp.

De vrij vage schets en de elementaire aanduiding van de tafellamp op het grondplan van het restaurant (stuk 3 van het dossier van appellante) stemmen in een essentieel kenmerk niet voldoende overeen: op het grondplan en in de uiteindelijke uitwerking zijn de hoeken van de lamp afgerond. Op de schets is dit niet het geval. Het valt dus niet uit te sluiten dat de schets van stuk 2 een ander ontwerp betreft.

Deze tekening bewijst dan ook niet het auteursrecht waarop appellante zich beroept.

Het grondplan van 11 mei 2004 van het restaurant Radis-Noir bevat een tekening van de lampen boven de tafeltjes. Deze tekening kan bezwaarlijk als meer dan een idee aangemerkt worden, net zoals het geval is met de tafels en de stoelen. Op basis van de aanduidingen op dit plan kan het auteursrecht op de tafellamp niet toegekend worden aan de nv Claire Bataille & Paul Ibens, tekenaars van het plan. De aanduiding van de naam van de nv betreft voor de toepassing van artikel 6, lid 2 Auteurswet enkel het plan als zodanig en niet de tafellamp als voorwerp.

B. De verklaring van de eigenaars en uitbaters van de Radis Noir (stuk 7 van het dossier van appellante) is eenzijdig en kan niet als geheel objectief beschouwd worden, nu zij klant waren of zijn van appellante.

C. De verklaring van de eigenaars van de 'Radis Noir' gaat ook gedeeltelijk in tegen wat in artikel 2 van de overeenkomst tussen Lobius en de nv Claire Bataillie en Paul Ibens Design met appellante is opgenomen. Zij bekwamen geen exclusiviteit voor het ontwerp. Tegenover hen behield de nv Claire Bataillie en Paul Ibens Design de auteursrechten op haar plannen, studies, voorontwerpen, uitvoeringsontwerpen, bestekken, detailtekeningen, maquettes en modellen (artikel 6.1 van de overeenkomst - stuk 1 van het dossier van appellante).

De overeenkomst bewijst het auteursrecht van appellante op de tafellamp niet. De nv ontwierp het totaalproject voor het restaurant Radis Noir en het ontwerp van de lampen paste daarin. Dit feit is onvoldoende om eruit af te leiden dat de bvba Ibens en Bataille zeker de ontwerper en de auteursrechthebbende van de tafellamp is. Om haar auteursrechten tegenover haar klanten te kunnen laten gelden, moet appellante er eerst zelf over beschikken. Uit deze clause kan derhalve ook geen auteursrecht op de tafellamp afgeleid worden.

D. De bvba Ibens en Bataillie beroept er zich op dat het gebruikelijk is in de ontwerperswereld dat de technische uitvoering van het ontworpen voorwerp overgelaten wordt aan de uitvoerders, die het voorwerp maken. Dit gebruik neemt niet weg dat de bvba moet bewijzen dat een betwist auteursrecht haar toekomt. Zij verkrijgt geen auteursrecht omdat zij een restaurant ingericht heeft en de lampen door een derde heeft laten maken. Het idee voor een bepaalde lamp creëert geen auteursrechten.

E. Uit de factuur van 27 februari 2010 van de [redacted] aan de bvba Durce uit Sint-Genesius-Rode met de vermelding 'volgens plan B&I' (stuk 8 van het dossier van geïntimeerde) kan het auteurschap van appellante op de betwiste tafellamp niet afgeleid worden.

Uit de vermelding op deze factuur en de afwezigheid van dergelijke vermelding op de factuur van geïntimeerde aan Lobius kan a contrario zelfs afgeleid worden dat voor de tafellamp geen ontwerp van appellante of haar aandeelhouders of de nv gevolgd werd.

F. Dat mevrouw Bataillie en de heer Ibens andere voorwerpen ontworpen hebben, dat zij dit regelmatig zouden doen en er goed in zijn, leveren niet het bewijs dat de betwiste tafellamp enkel door hen kan ontworpen zijn.

Ook de verklaring van bijvoorbeeld Bulo van 19 november 2012 (stuk 37 van het dossier van appellante) dat zij geïnteresseerd is om het model van de tafellamp te commercialiseren bewijst het auteursrecht van appellante niet.

Op basis van hun "reputatie" als ontwerpers alleen kan niet worden "bevestigd" dat de heer Ibens en mevrouw Bataillie "logischerwijze de ontwerpers zijn" (p. 30 van de syntheseconclusie van appellante).

G. Al het voorgaande leidt tot de conclusie dat appellante het auteursrecht waarop zij zich beroept niet bewijst.

12.

In tegenstelling tot wat de bvba Ibens en Bataillie opwerpt, dienen de eerste rechter noch het Hof de geïntimeerde partijen niet te vragen om te bewijzen dat zij de ontwerpers zijn, nu zij hieromtrent geen vordering instellen. Onder randnummer 13 van hun syntheseconclusie schrijven zij weliswaar dat de heer [redacted] de lamp zelf heeft ontworpen, gecreëerd en geproduceerd en dat de vermogensrechten toebehoren aan de [redacted], maar zij verbinden hier geen enkel rechtsgevolg aan. Onder randnummer 20 schrijven zij "Het is de heer [redacted] die vervolgens namens [redacted] dit idee heeft gerealiseerd. Indien er al sprake is van auteursrechtelijke bescherming, dan heeft die bescherming plaats in hoofde van de [redacted] en de [redacted], en geenszins in hoofde van appellante.". Geen der geïntimeerden vordert een auteursrecht, zodat hier niet verder moet op ingegaan worden.

13.

Het is niet omdat een lamp gemaakt en gebruikt werd en wordt, dat ook noodzakelijkerwijze een auteursrecht erop aan een bepaalde (rechts)persoon moet toegekend worden. De vaststelling dat de partijen het bestaan van auteursrechten op de lamparmaturen als zodanig buiten de huidige betwisting lijken gelaten te hebben, is hier niet mee in strijd.

14.

Uit al het voorgaande volgt dat niet alleen het vaderschap op de lamparmaturen niet bewezen is, maar dat ook een co-auteurschap niet bewezen is. Dit wordt ten andere ook niet gevorderd door één der geïntimeerde partijen.

Dit onderdeel van de vordering is eveneens ongegrond.

15.

De bvba Ibens en Bataillie vordert ook het auteursrecht op een vloerlamp die van de tafellamp zou zijn afgeleid. Er wordt weinig of niet geargumenteed hierover door de partijen. Al het voorgaande geldt ook voor de vloerlamp, nu de vloerlamp een afgeleide van de tafellamp zou zijn.

16.

Nu er geen (mede-)auteurschap bewezen is in hoofde van appellante, dient niet geoordeeld te worden over een eventuele inbreuk erop.

17.

Nu er geen (mede-)auteursrecht bewezen is in hoofde van appellante, dient ook niet over de stakingsvordering tegen de gebroeders Vermeire geoordeeld te worden, noch over de vordering tot publicatie van het huidige arrest.

Kosten

18.

Op grond van de artikelen 1042, 1017 en 1022 Ger. Wb. wordt appellante tot betaling van de kosten veroordeeld.

Zij vordert de verhoging van de rechtsplegingsvergoeding tot het bedrag van € 11 000,00, gelet op de beweerde kwade trouw van geïntimeerden en het feit dat het een gespecialiseerde materie betreft. Ondergeschikt vordert zij € 1.320,00.

Geïntimeerden vorderen een rechtsplegingsvergoeding aan het basisbedrag van € 1.320,00.

Hoewel het om een zaak van intellectueel eigendomsrecht gaat, is deze niet bijzonder complex. Het basisbedrag voor een stakingsvordering volstaat.

De procedure omvatte gelijklopende middelen en argumenten, zowel voor het principaal als het incidenteel hoger beroep en voor de geïntimeerden samen.

Het principaal en incidenteel hoger beroep geven aldus aanleiding tot één rechtsplegingsvergoeding voor de drie geïntimeerden gezamenlijk, waarvoor het basisbedrag € 1.320,00 is.

OP DEZE GRONDEN,

Het Hof:

- verklaart het hoger principaal en incidenteel beroep toelaatbaar, maar geen van beide gegrond;
- **bevestigt** het bestreden vonnis;
- veroordeelt appellante tot betaling van de kosten, in hoofde van de drie geïntimeerden gezamenlijk bepaald op een rechtsplegingvergoeding € 1.320,00.

Aldus gewezen door de zevende kamer van het Hof van beroep te Gent, zetelende in burgerlijke zaken samengesteld uit:

Pieter Vanherpe, kamervoorzitter,
Frank Deschoolmeester, raadsheer,
Geneviève Vanderstichele, raadsheer,

bijgestaan door Kristoffel Goossens, griffier en uitgesproken door de kamervoorzitter in openbare terechtzitting op maandag **zeventien maart tweeduizend veertien**.

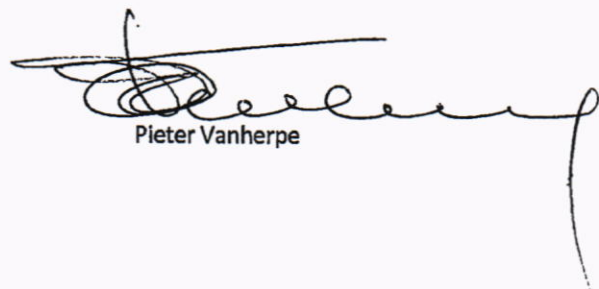
Kristoffel Goossens

Geneviève Vanderstichele

Frank Deschoolmeester

Pieter Vanherpe

